

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului Mare, a Sfântului Cuviosului Ioan Scărarul

Glasul Meu se lasă auzit de deasupra și intru în cetatea cuvântului Meu și-Mi așez în carte grăirea ca să împart mângâiere și binecuvântare peste țară, peste tine, neam român, ca să te ocrotesc și să însemnez peste tine grăirea Mea cu tine ca să se teamă duhurile rele și să te ocolească, și să Mă vadă oștirile cerești la veghe, căci Eu, Domnul, am popas cu cei din cer deasupra ta ca să-Mi împart cuvântul peste pământ și să tot spun pace peste pământ și peste oameni, căci oamenii sunt fără de pace și caută mângâiere, o, și nu este mângâiere pe pământ, nu este decât în cuvântul Meu despre care am făgăduit că va veni cu mângâierea lui, cu povața Mea, țara Mea, o, și te îndemn să te înveți să iubești pe Dumnezeu tot mai mult și să nu-Mi disprețuiești cuvântul, că iată, Mă doare, cu toți cei din cer Mă doare, că tu ești scrisă la Dumnezeu țară creștină, o, dar nu văd în fiii și fiicele tale iubire de Dumnezeu, frică de Dumnezeu, împlinirile lăsate din strămoși pentru mers creștinesc, nu oricum mers, iar pe pământ ustură peste oameni varga mâniei Mele din loc în loc și ia pe neștire de la margini la margini toată suflarea, o, că plânge pământul și se zbate sub apăsarea fărădelegii săvârșite fără de oprire de toate popoarele, de toți împărații ca în vremea lui Irod, când Eu eram venit pe pământ ca să atrag spre Tatăl Ierusalimul și toată Iudeea și neamurile toate apoi, dar n-a fost chip, căci păcatul era mângâiere pentru toți ca și acum, și nimeni n-a voit cu Dumnezeu, ci cu păcatul și cu roadele lui, care a adus mânie și moarte și iad și jale peste tot.

O, țara Mea, este scris pentru vremea aceasta post și pregătire pentru praznic de înviere, dar tu dai să uiți de Dumnezeu. Mă doare și Mă doare de la tine. O, vino-ți în fire! Te așteaptă străbunii tăi sfinți la fântâna învățaturii cerești ca să nu calci voia lui Dumnezeu ca păgânii, o, țară cu nume creștin pe fruntea ta!

E jale peste tot pe pământ, căci viața păgână a fiilor oamenilor atrage blestem și moarte și disperare și sfârșit îndurerat. E jale și în tine și multă încurcătură de limbi. Se cere ținută voia lui Dumnezeu, o, dar nu mai are românul în fire voia Mea s-o lucreze peste el. Am izvorul cuvântului Meu pe vatra ta, neam român, ca să Mă împart peste pământ și să-Mi vestesc venirea, biruința scrisă în Scripturi s-o săvârșesc și să așez pe pământ împărăția cerească înnoită prin cuvânt. Este scris post de șapte săptămâni acum, iar tu ucizi ca să mănânci carne și celelalte din carne. Mă doare. Mă judecă duhurile rele că prea mult te iubesc, o, și nu te pot lăsa spre pedeapsă, că am în tine lucrarea Mea de la sfârșit de timp. Am pus pe poporul cuvântului Meu să stea zi și noapte cu viață creștină înaintea Mea pentru el și pentru tine, țara Mea, că am de împlinit peste pământ înnoirea a toate. O, lasă-te sub voia Mea, că e cerul lucrând deasupra ta veghea cea sfântă și soarta ta cea de la Dumnezeu la sfârșit de timp. Vino în duhul ascultării și spune-Mi tu cu adevărat: „*Precum în cer așa și pe pământ, Doamne, să fie*”.

O, te rog înlăcrimat, vino spre ascultare de Dumnezeu și de părinți, țara Mea cea de azi! Spală-te în râul cuvântului Meu din mijlocul tău și dă de la tine dorul și gustul păcatului și ia dorul de Dumnezeu și de rai în tine, că este scris pentru tine să fie raiul pe pământul tău, căci este ascunsă în tine taina lui Dumnezeu, facerea omului din pământul tău la începutul facerii, o, și te voi spăla, plângând voi sta cu tine și te voi spăla de păcat și de plata păcatului.

Omul este sfânt dacă mănâncă mâncare sfântă, curată de păcat și de mâini cu păcat pe ele, căci mâncarea cea pentru trup se face cu mâini curate, o, dar nu mai sunt mâini curate

pe pământ, nu-și mai spală nimeni mâinile ca să lucreze curat cu ele apoi. I-am povățuit pe cei ce-Mi urmează cuvântul învățaturii Mele și le-am spus să facă totul cu mâna lor pentru hrană, dacă vor să fie sfinții Mei, iar Eu Sfântul lor. Pentru cei curați este învățătura Mea, iar pentru cei ce se întinează zi și noapte este strigarea Mea la ascultare pentru sfințenie.

Eu, Domnul, trebuie să am și popor curat pe vatra românească și de aceea las povața Mea pe acest pământ pentru cei care vor să fie popor al cuvântului Meu și cărora Eu le spun: De ceea ce este necurat să nu vă atingeți, iar Eu vă voi primi pe voi și veți putea cu sfințenia de care are Domnul nevoie în oameni, o, că e vremea cea sfântă la hotar, ca și venirea Mea la un popor pregătit pentru slava cu care vin.

Nu este curată de păcatul din om hrana cumpărată și găsită de-a gata, căci mâinile celor ce gătesc această hrană nu sunt spălate de păcat, ba chiar cu dinadinsul le ating de păcat ca să se umple omul peste tot de duhul desfrâului care iese din trup, iar omul nu știe ce mănâncă și de ce este atinsă mâncarea pe care o cumpără cu nume de mâncare de post, dar dacă nu postește de păcat cel ce face mâncare nu este curată mâncarea, și iată ce mare strâmtorare pe pământ, câte boli trupești și sufletești împărțite prin păcat, și câtă minte căzută din oameni!

O, cine ar fi să mai spună pământenilor ceea ce văd Eu, Domnul, că se lucrează din iad pe pământ? O, iată de ce vin! Mi s-a luat dreptul în inima și în trupul omului, ba chiar și în creștin, căci nici creștinul nu-L iubește pe Domnul și nu-I face loc sfânt lui Dumnezeu în el, și vai celui fără Dumnezeu, fără ocrotirea Domnului înăuntru și în afara lui pe pământ între fiii oamenilor plini de duhul desfrâului zi și noapte! De ce să-și mai plângă oamenii pe fiii lor când ard și mor năpraznic în vreme de desfrâu și de pofte păcătoase? Păcatul atrage moarte și chin și lacrimi și deznădejde, o, și nu mai este de pe nicăieri să vină mângâierea. Vin Eu și mângâi cu povața, dar dacă povața Mea este disprețuită nu mai este altă mângâiere, o, nu mai este, căci mângâierea este una, cea de la Dumnezeu, și este pentru cei ce iubesc ca Dumnezeu. Amin.

Am avut popor mult și mare lângă izvor, dar cum a venit, tot așa s-a și dus în lături, fiindcă nu a ascultat povețele Mele pentru sfințenie. Numai sfințenia îl ocrotește pe creștin, iar sfințenia se lucrează cu mâini curate, o, și cine mai are în fire să se spele pe mâini de păcatul dinăuntru și din afara lui?

Aș vrea să am copii sfinți, creștini gata de masă sfântă cu Mine, și de aceea cei ce se împărtășesc în fiecare zi trebuie să se hrănească numai cu hrană de rai și curată de mâini nespălate de păcat, căci omul pe pământ s-a învățat să tot facă păcat, iubind păcatul și dorul după el, și iată, așa am pierdut Eu pe mulți care au venit și au bătut și au intrat, iar dacă nu au stăruit cu statul lor întru Mine au pierdut locul lor lângă Domnul și s-au dus spre dorurile lor.

O, iată de unde vine sfințenia în oameni! Vine de la ascultare de Dumnezeu, de la iubire sfântă, și mai ales de la hrană curată, sfântă, cu mâini spălate tot timpul, așa cum a fost legea cea din Israel pentru spălarea mâinilor și a picioarelor, pentru spălarea celor atinse de păcat și necurate până seara, căci legea cea împotriva păcatului înștiințează păcatul că este și că trebuie spălat, și că e murdar păcatul ca și omul care îl lucrează.

Am o mânuță de popor învățat din cer, și prin el țin în palmă pământul și neamul român, ca să ajung până la ziua când Duhul Sfânt va împărți putere și duh de sfințenie peste fiii acestui neam, și de la ei peste pământ din loc în loc, pic cu pic, căci Duhul lui Dumnezeu e frumos, e mult, e mare peste acest neam, care odinioară era frumos prin strămoșii cei sfinți, care țineau legea lui Dumnezeu peste acest pământ.

Aș vrea să-Mi înmulțesc poporul cel sfințit, ca să Mă arăt cu mult popor iubitor de Dumnezeu. Vine ziua cea dulce de tot, nu peste mult timp. Să fie gata grădinița de la Maluri, iar Eu, Domnul, numaidecât vestesc ziua sărbătorii pentru cei care se vor aduna la izvor, la sărbătoarea de mărturie, și-i voi povățui din vreme pe toți să-și gătească straie domnești și să

vină înveșmântați domnește, căci Eu voi privi de pe tron ca să-i văd cum se adună ca fii ai Împăratului ceresc, căci ziua aceea va fi zi de nuntă a Fiului lui Dumnezeu, iar cei adunați trebuie să semene cu masa nunții, cu decorul ceresc, o, că mereu am spus la creștini să-și facă haine sfinte ca a celor din cer, ca a voievozilor, ca a fetelor de împărat care-și așteaptă mire pețitor.

Mă aplec acum spre cetatea de scaun a țării și mergem cu veste mărturisitoare (*expoziția „A șaptea trâmbiță” la Muzeul Țăranului Român*) și coborâm de acolo cu vestirea cea mare împărțită peste țară și venim coborând în grădina de la Maluri pentru ziua de serbare, o, și alte vestiri vor veni de la Noi, căci totul va fi cerește, iar cei din cer vor umple văzduhul de jos până sus, până la al nouălea cer, și veste dulce va umple tot pământul despre izvorul Meu de cuvânt peste pământ, și de aceea pregătire ca în cer trebuie să lucrăm, și tot mai ceresc să fie micul Meu popor cu care Eu, Domnul, Mă vestesc peste pământ și Îmi apropii tot mai mult slava cea văzută, căci vremea se grăbește.

Așadar, pace vouă, celor ce-Mi stați veghetori și lucrători cu Mine în cetatea cuvântului Meu, pace, fiilor! Îmbărbătare vă împart, și vă găsesc puteri sfinte mereu. Voi sta lângă voi mereu și vă voi așeza pe masă cuvântul de povață și de veghe, fiilor, iar voi fiți cu nădejde căci aveți pe Domnul cu voi.

Vă cuprind în mângâieri, vă împart iubire și putere și ajutor cât vă trebuie și vom ieși cu frumusețea grădinii de la Maluri, și pe care o așteaptă cetele cerești, și mai ales ceata cerească a neamului român, și de la care iau acest nume toate cetele din cer, căci țara Mea cea de azi este întâia, este cea de la început și cea de la sfârșit, iar Eu îi sunt Păstor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

17/30-03-2025